

[Rytter.]

hvis det ærede Medlem ønsker at varetage Færøernes Interesser, maa han paa lige Vilkaar med alle andre i dette Land henvende sig til det Udvalg, der bliver nedsat til Behandling af færøske Sager; han kan ikke vente at komme til at indtage en privilegeret Stilling fremfor alle andre, endog en Stilling, der vilde sætte ham over Gesandter og Konsuler. Det maa være hans Sag at iagttage de Regler, der gælder herende. Det er ham, der maa rette en Henvendelse, skriftlig eller mundtlig, til Udvalget. Vi kan ikke bære os ad paa anden Maade. Det Svar, jeg gav det ærede Medlem dengang, staar jeg ved i Dag, og det ærede Medlem maa derfor, hvis han overhovedet vil varetage Færøernes Interesser, indrette sig derefter. Hvis Udvalget finder Anledning til det, hvis der er noget, vi ønsker Oplysning om, kan Udvalget henvende sig til det ærede Medlem, men hvis det ærede Medlem ønsker noget fremsat for Udvalget, maa han selv tage Initiativet.

Det ærede Medlem var derpaa inde paa Spørgsmaalet om Parlamentarisme og om, hvem der ejede Jordegodset paa Færøerne. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa de to Spørgsmaal. Det ærede Medlem ved, at det sidste har han og jeg diskuteret mange Gange, og hvis vi begyndte paa det i Dag, vilde vi ikke blive færdige i denne Uge, og det vilde være at lægge alt for meget Beslag paa Tingets Tid.

Jeg maa altsaa med Hensyn til Lovforslaget fastholde mit tidligere Standpunkt og tilraade ærede Medlemmer at stemme for det af Udvalget stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Ministeren, medens vi ikke kan stemme for det af det ærede Medlem for 7de Kreds stillede Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem for 7de Kreds har Ordet. Jeg finder Anledning til at bringe i Erindring, at det er Ændringsforslagene, der er til Behandling.

Patursson: Jeg blev noget overrasket ved at høre den Udtalelse, som det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) fremsatte, idet det ligefrem var et Angreb paa mig, fordi jeg ikke havde søgt Udvalget. Naa ja, man kan jo ogsaa tage det paa den Maade. Jeg har nu ment at maatte tage det paa en anden Maade; jeg fremsatte min uforgribelige Mening her i Salen ved første Behandling, og jeg gik saa ud fra, at ifald Udvalget gik imod disse mine Ud-

talelser, vilde det tilkalde mig. Naar det ikke tilkaldte mig, mente jeg at kunne gaa ud fra, at det sanktionerede, hvad jeg havde sagt, og at vi fik Forslaget tilbage i Lagtingets Skikkelse. Det Standpunkt har jeg staaet paa, og jeg mener, det er et forsvarligt Standpunkt.

Til den ærede Ordfører har jeg i og for sig ikke saa meget at sige, da han ikke vil diskutere med mig bl. a. det, som for mig er et meget vigtigt Spørgsmaal netop i denne Sag: hvem der ejer Kongsjorden. Naar vi paa Færøerne hævder, at det er færøsk Jord, og at det er færøske Bønder, der sidder paa denne Jord, saa tror jeg ikke, at Rigsdagen gaar hen og siger: Værsgod, det er os, der bestemmer over denne Jord. Ganske vist er det Rigsdagen, der er den raadende, den afgørende i alle færøske Anliggender, det fik vi jo indført ved Forfatningen i 1850. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, jeg skal holde mig Formandens Henstilling efterrettelig; jeg faar forhaabentlig ved en anden Sags Behandling Lejlighed til at tage det Spørgsmaal op, for jeg mener, at det absolut trænger til at tages op. Med Hensyn til Bønderne vil jeg derimod gøre opmærksom paa — det hører jo dog med til Diskussionen om § 1 —, at de færøske Bønder vistnok er de eneste i Nordeuropa, der ikke har søgt Krisehjælp. De har det ikke saa godt, de har det svært mange af dem, meget svært, men de har ikke søgt om en Øres Hjælp, ikke en Øre. Derimod har de i Aarevis, igennem 70 Aar, søgt om at faa oprettet en Fagskole, en Landbrugsskole paa Færøerne, men den er ikke kommet endnu. Over for saadanne Mennesker som de færøske Bønder mener jeg ikke, man skal komme og sige: Værsgod, de Øre skal vi have, og dem skal vi forvalte, dem skal I ikke have! — naar de er i den Grad selvhjulpne eller søger at hjælpe sig selv som maaske ingen andre Bønder.

Ordføreren (Rytter): Jeg skal efter Formandens Henstilling ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvad Grunden er til, at vi ikke har faaet en Landbrugsskole paa Færøerne — det kunde ellers være meget interessant. Derimod maa jeg stadig gentage over for det ærede Medlem, at hvis han vil varetage Færøernes Interesser, saa gør han klogt i at henvende sig til de Udvalg, der bliver nedsat angaaende færøske Lovforslag. Udvalgene kan komme til det ærede Medlem, naar de ønsker at faa Oplysninger, men hvis det ærede Medlem ønsker Oplysninger, saa maa *han* virkelig komme til Udvalget